

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.051 van 25 maart 2002
in de zaak A. 114.667/IX-3165.**

In zake : Frederika VAN DER EECKEN,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat D. MATTHYS,
 kantoor houdende te GENT,
 Sint-Annaplein 34

tegen :

het Selectiebureau van de Federale Overheid (SELOR).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frederika VAN DER EECKEN op 31 december 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van SELOR waarbij zij niet geslaagd wordt verklaard voor een examen over de kennis van de Franse taal, als onderdeel van het vergelijkend wervingsexamen nummer ANG00810 voor Nederlandstalige attachés voor internationale samenwerking ;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoekster, en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoekster Frederika VAN DER EECKEN heeft deelgenomen aan het vergelijkend wervingsexamen voor attachés voor de internationale samenwerking (examen nr. ANG 00810) dat in de loop van 2001 georganiseerd is. Blijkens het proces-verbaal van de examenverrichtingen, opgesteld op 26 oktober 2001, is zij niet geslaagd voor het examen over de aangepaste kennis van het Frans, aangezien zij voor het mondeling gedeelte van dat examen 9 punten op 20 (45/100) behaalde.

Het proces-verbaal van het examen bevat een “fiche d’évaluation” waarop bemerkingen over het examen van verzoekster zijn aangestipt:

- de conversatie wordt onvoldoende beoordeeld. Verduidelijkt wordt, wat het vocabularium betreft, dat verzoekster het basisvocabularium ontbeert en dat zij een verkeerde woordkeuze hanteert en, wat de eigenlijke conversatie betreft, dat zij gebrekkig is en niet vlot verloopt.
- in het hoofdstuk betreffende de gemaakte fouten worden in de rubriek “substantifs” aangekruisd: “accord adj/subst” en “formation” en in de rubriek “syntaxe” wordt vermeld: “fautes de structure” met daarbij als voorbeeld: “en tant qu’adjoint conseiller; aussi interne qu’externe (>tant ... que ...); qqch qui apporte à une meilleure société; j’utilise beaucoup de français; au niveau humaine”.

Blijkens hetzelfde proces-verbaal formuleren de twee syndicale waarnemers volgende opmerking over de examenzitting van 26 oktober 2001: “De syndicale afgevaardigden hopen dat bij de beoordeling enkel rekening wordt gehouden met de taalkennis van de kandidaten en niet met de inhoud van hun

antwoorden. Het gaat om een taalproef en niet om een kennisproef (buiten taalkennis) of sollicitatiegesprek.”

1.2. Met een brief van 30 oktober 2001 deelt SELOR aan verzoekster mee dat zij voor het examen betreffende de kennis van de Franse taal 54 punten op 100 heeft behaald voor het computergestuurd examen en 45 punten op 100 voor het mondeling examengedeelte, zodat zij voor dat examen niet geslaagd is.

1.3. Op 15 november 2001 vraagt verzoekster aan Selor om “inzage, uitleg en mededeling in afschrift van de stukken die betrekking hebben op (haar) deelname aan de mondelinge proef over de aangepaste kennis van de Franse taal”, met inbegrip van de stukken betreffende de beoordeling, de rangschikking en de behaalde punten van alle kandidaten die aan de proef Frans hebben deelgenomen. Zij herhaalt die aanvraag op 20 december 2001.

1.4. Met een brief van 14 december 2001 -die, naar haar zeggen, slechts op 24 december 2001 verzoekster bereikt heeft- deelt Selor haar onder meer mede dat “de beoordeling van de jury ondermeer volgende elementen (bevat):

- conversation insuffisante et lacunaire
- manque d’aisance
- manque de vocabulaire de base
- choix des mots erroné
- fautes de structure (aussi interne qu’externe)
- fautes d’accord adj.-subst. (au niveau humaine)
- syntaxe incorrecte (en tant qu’adjoint conseiller; j’utilise beaucoup de français).”

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoekster in het eerste middel de schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsverplichting, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 4 en 5 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur; dat zij ter zake uiteenzet wat volgt: het

examen was geen kennisexamen en dus kunnen de toegekende punten alleen geen afdoende motief zijn voor haar negatief resultaat; de examencommissie moet, aan de hand van stukken die bij haar deliberatie voorlagen of die het relaas vormen van de besprekingen en de besluitvorming in de examencommissie, aan verzoekster en aan de rechter kunnen doen begrijpen waarom zij haar niet geslaagd heeft verklaard; de haar toegekende punten zijn, rekening houdend met het verslag van de twee syndicale waarnemers die bij de examenverrichtingen aanwezig waren, voor betwisting vatbaar en de verantwoording die het bestuur voor haar prestatie heeft gegeven is geenszins verduidelijkend omdat zij in tal van opzichten vragen doet rijzen naar haar bewijskracht, haar draagkracht en haar geloofwaardigheid: er is haar geen kopie medegedeeld van een verslag of van notities die tijdens het examen zijn geredigeerd, en derhalve is de mededeling van 14 december 2001 een post factum opgestelde verantwoording die geen bewijswaarde heeft; die uitleg is ook niet draagkrachtig aangezien hij slechts vage opmerkingen bevat waarvan de draagwijdte niet duidelijk is en die zeker niet aantonen dat haar kennis van het Frans onvoldoende is en aangezien de brief zelfs gebruik maakt van de term “ondermeer” wat doet vermoeden dat ook nog andere elementen in aanmerking zijn genomen waarvan zij geen kennis heeft; de verstrekte uitleg is ook ongeloofwaardig aangezien er geen antwoord wordt gegeven op de verklaring van de twee observatoren, noch waar deze een overzicht geven van de vragen die aan de verschillende kandidaten zijn gesteld en vermelden dat aan verzoekster “meer vragen en ook vervelender vragen” gesteld zijn dan aan de andere kandidaten, noch waar zij de bekommernis uiten dat het examen niet als een kennisexamen of een sollicitatiegesprek mag beoordeeld worden;

Overwegende dat verzoekster in het tweede middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel zoals dat bij een vergelijkend examen geldt, doordat zij, naar blijkt uit de verklaring van de syndicale waarnemers bij de examenverrichtingen, meer en vervelender vragen heeft moeten beantwoorden dan de andere kandidaten, terwijl een vergelijkend examen vereist dat de vragen aan de verschillende kandidaten gelijkwaardig zijn of minstens gelijkwaardig worden beoordeeld;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat een examenuitslag verantwoord wordt door de toegekende punten en dat in dit geval verzoekster met de brief van 14 december 2001 bijkomende uitleg heeft gekregen, waardoor voldaan is aan de op het bestuur

rustende motiveringsverplichting; dat zij daaraan toevoegt dat het niet overmaken van bepaalde stukken geen weerslag kan hebben op de regelmatigheid van de beslissing van de jury, dat de opmerking van de syndicale waarnemers met betrekking tot de inhoud van de taalproef -die geen sollicitatiegesprek mag zijn- algemeen is en betrekking heeft op alle kandidaten terwijl uit niets blijkt dat het gesprek met verzoekster die kant zou zijn uitgegaan en dat verzoekster geen enkel voorbeeld geeft van haar stelling dat zij meer en vervelender vragen heeft moeten beantwoorden;

3.3.1. Overwegende, wat betreft de aangevoerde schending van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, dat de verwerende partij terecht opmerkt dat er geen causaal verband bestaat tussen het niet-mededelen van bepaalde stukken aan verzoekster en het besluit om haar niet geslaagd te verklaren; dat het om twee afgescheiden administratieve beslissingen gaat die elk afzonderlijk op hun wettigheid onderzocht kunnen worden; dat de eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan verzoekster documenten betreffende haar examenuitslag toe te zenden, op zich de beslissing waarbij die examenuitslag wordt vastgesteld, nog niet onregelmatig maakt;

3.3.2. Overwegende dat verzoekster terecht stelt dat de uitslag van een examen als het hier bestredene -een mondeling examen waarbij gepeild wordt naar het niveau van de kennis van een andere taal- niet deugdelijk verantwoord wordt door de punten alleen; dat die punten verantwoord moeten worden door beredeneringen die de examenjury bij haar beoordeling van de betrokken kandidaat heeft gemaakt; dat alleen in dat geval de betrokkene en de rechter, die moet oordelen over de regelmatigheid van de punten die een teleurgestelde kandidaat heeft behaald, kan uitmaken of de jury, binnen de ruime discretionaire bevoegdheid die zij ter zake bezit, deugdelijke redenen had om die welbepaalde beslissing te nemen;

3.3.3. Overwegende dat uit de door de verwerende partij in het dossier neergelegde gegevens blijkt dat de examencommissie bij haar proces-verbaal van de examenverrichtingen van 26 oktober 2001 een “fiche d’évaluation” heeft gevoegd waarop zij negatieve aspecten van de examenprestatie van verzoekster heeft vermeld; dat verzoekster niet betwist dat die fiche geredigeerd is door de examencommissie en dat de in die commissie gehouden deliberatie samengevat wordt met een eindresultaat van 9 punten op 20 tot gevolg;

Overwegende dat de verwerende partij met haar brief van 14 december 2001 geen andere gegevens dan deze vermeld op de beoordelingskaart, ter kennis van verzoekster heeft gebracht; dat die mededeling dan ook geen post-factum motivering is; dat zij ook alle gegevens bevat die op de beoordelingskaart zijn vermeld, zodat verzoekster in staat was zich te beraden over het instellen van een vordering binnen de daartoe vastgestelde termijn;

3.3.4. Overwegende dat verzoekster de vermeldingen die de examenjury op de beoordelingskaart heeft aangebracht vaag vindt en derhalve onvoldoende om te besluiten dat haar kennis van het Frans ontoereikend zou zijn;

Overwegende dat de examenjury een aantal negatieve punten - soms met voorbeelden- heeft opgesomd die zij bij het aanhoren van het betoog van verzoekster heeft opgemerkt; dat de genoteerde pijnpunten toelaten zicht te krijgen op hetgeen de examencommissie aan verzoekster globaal als minpunt heeft aangerekend terwijl verzoekster niet aanvoert dat de examencommissie zich, waar concrete feiten worden vermeld, heeft vergist; dat de motiveringsverplichting niet zover reikt dat de examencommissie elk motief, ook wanneer het op zich voldoende concreet en begrijpelijk is, nog zou moeten onderbouwen met een verwijzing naar alle concrete bewijselementen die de gemaakte conclusie schragen;

Overwegende dat de Raad van State niet in de plaats van de examencommissie kan uitmaken of de gemaakte vaststellingen tot de conclusie moesten leiden dat verzoekster onvoldoende bewijs had geleverd van de vereiste kennis van het Frans; dat hij, in het kader van zijn marginaal toezicht op de beoordeling van de examencommissie, enkel vermag na te gaan of de examencommissie kennelijk onredelijk heeft gehandeld door aan de genoteerde pijnpunten, die zij in een deliberatie heeft vastgesteld, de algemene conclusie te verbinden dat verzoekster 9 punten op 20 verdiende; dat, gelet op de neergescreven beoordeling van de examencommissie, de Raad van State die vaststelling niet maakt;

3.3.5. Overwegende dat verzoekster van oordeel is dat haar punten niet geloofwaardig zijn, inzonderheid in het licht van de commentaar van de twee syndicale waarnemers, die nota hebben genomen van de gespreksonderwerpen die met de verschillende kandidaten zijn gevoerd en die vastgesteld hebben enerzijds dat verzoekster meer en vervelender vragen heeft gekregen dan de andere kandidaten en

anderzijds dat het gesprek niet inhoudelijk -maar enkel op het vlak van de taalkennis- mocht beoordeeld worden;

3.3.6. Overwegende dat de juistheid van de vaststellingen die de waarnemers hebben gemaakt, de aan verzoekster toebedeelde punten niet noodzakelijk onregelmatig maken; dat immers het stellen van meer vragen aan een bepaalde kandidaat niet zonder meer als een benadeling moet worden gezien aangezien de kandidaat daarmee de mogelijkheid krijgt om, meer uitgebreid, zijn kennis te bewijzen; dat voor het overige uit de door verzoekster voorgelegde verklaring van de waarnemers niet blijkt dat zij vervelender vragen zou moeten beantwoorden hebben dan de andere kandidaten of dat gespreksonderwerpen zijn aangeraakt die, alleen wat verzoekster betreft, een bijzondere kennis van het Frans veronderstelden; dat tenslotte uit niets blijkt dat de door de waarnemers geuite bekommernis om het taalexamen niet te laten afglijden tot een toets van de inhoud van het gesprek, toegespitst was op het gesprek dat met verzoekster is gevoerd en dat, in ieder geval, uit de vermeldingen op de beoordelingskaart niet opgemaakt kan worden dat de examencommissie de prestatie van verzoekster niet alleen wat het taalgebruik betreft, maar ook inhoudelijk, zou beoordeeld hebben;

3.4. Overwegende dat geen van de door verzoekster aangevoerde middelen ernstig zijn; dat de vordering tot schorsing verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig maart 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.